

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/122/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617204273
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7617204273.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a členiek senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a Mgr. Zuzany Čisovskej v spore žalobcu: I. Q., nar. X.XX.XXXX, bytom J., Š. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Petrom Harakálym, advokátom so sídlom v Košiciach, Mlynská 28, IČO: 00620157 proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, Bratislava, 29. augusta 8, IČO: 30807484, zastúpenej JUDr. Dagmarou Kubovičovou, advokátkou so sídlom v Bratislave 33, Námestie Biely kríž 3, P.O.Box 39, o zaplatenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 11C/14/2017-87 zo dňa 6.11.2017 v spojení s dopĺňacím uznesením č.k. 11C/14/2017-115 zo dňa 28.3.2019 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie č.k. 11C/14/2017-87 zo dňa 6.11.2017.

M e n í dopĺňacie uznesenie č.k. 11C/14/2019-115 zo dňa 28.3.2019 tak, že náhradu trov konania stranám sporu n e p r i z n á v a .

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením označeným v záhlaví rozhodol tak, že:

Konanie o návrhu na priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 25.380,- Eur s príslušenstvom zastavuje.

Po právoplatnosti tohto uznesenia bude vec postúpená Sociálnej poisťovni, pobočka Bratislava, Záhradnícka 31, Bratislava 1.

Konanie o zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 12.690,- Eur prerušuje do právoplatného rozhodnutia o nároku žalobcu v konaní o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vedeným Sociálnou poisťovňou, pobočka Bratislava, Záhradnícka 31, Bratislava 1.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca podanou žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k úhrade základnej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 25.380,00 eur s príslušenstvom ako aj zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 50 % t.j. v sume 12.690,00 eur.

3. Vzhľadom k tomu, že predmetom konania bolo uplatnenie základnej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 25.380,00 eur s príslušenstvom ako úrazovej dávky, o ktorej je už konané Sociálnou poisťovňou, pobočka Bratislava na základe žiadosti žalobcu zo dňa 4.4.2015, súd prvej inštancie konanie pre nedostatok právomoci zastavil aplikujúc ust. § 3, § 4 a § 10 ods. 1, 2 CSP. Pokiaľ žalobca sa v tomto konaní domáha zaplatenia sumy 12.690,00 eur titulom zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vzhľadom k tomu, že doposiaľ nebolo rozhodnuté o základnom nároku, od ktorého sa zvýšenie bude odvíjať, súd v súlade s ust. § 164 CSP konanie prerušil

do právoplatného ukončenia základného konania o priznanie nároku úrazovej dávky na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vedeného Sociálnou poisťovňou, pobočka Bratislava, Záhradnícka 31, Bratislava 1.

4. Proti uzneseniu podal včas odvolanie žalobcu. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na pokračovanie v konaní z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, e/, f/ a h/ CSP, teda že pre zastavenie konania neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V dôvodoch odvolania namietal, že súd sa nesprávne stotožnil s tvrdením žalovanej namietajúcej právomoc Okresného súdu Spišská Nová Ves konať o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalovaná pre nespokojnosť zamestnávateľa poškodzovala žalobcu. Žalovaná v správnom konaní posudzovala iné otázky, resp. prikladala im úplne iný význam pri súčasnom nesplnení vlastnej procesnej povinnosti na presné a úplné zistenie skutočného stavu veci. Zároveň žalobca citoval ust. § 6 ods. 1 a 3 zákona č. 437/2004 Z.z., pretože žalovaná v časovom rozmedzí od 10.4.2015 do podania žaloby v roku 2017 vo veci úrazovej dávky mohla rozhodnúť, súd prvej inštancie nesprávne návrh na priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 25.380,00 eur s príslušenstvom zastavil. Rovnako vadou trpí aj rozhodnutie po právoplatnosti uznesenia postúpiť vec Sociálnej poisťovni, pobočka Bratislava, Záhradnícka 31, Bratislava. Taktiež zdôvodnené nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie vyústilo podľa žalobcu aj do nesprávnych právnych záverov vo výroku III., ktorým súd konanie o zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 12.690,00 eur prerušil do právoplatného rozhodnutia o nároku žalobcu v konaní o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vedeným Sociálnou poisťovňou, pobočka Bratislava. Preto navrhol uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

5. Žalovaná podaním doručeným súdu dňa 21.12.2017 podala návrh na vydanie dopĺňacieho uznesenia, lebo súd prvej inštancie opomenul rozhodnúť o náhrade trov konania na strane žalovanej v časti týkajúcej sa zastavenia konania.

6. Vo vyjadrení sa k odvolaniu žalobcu žalovaná navrhla uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť a uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania. V dôvodoch vyjadrenia zdôraznila, že rozhodovanie o úrazových dávkach patrí do výlučnej právomoci Sociálnej poisťovne, teda žalovanej, kedy žalovaná o týchto dávkach rozhoduje v osobitnom konaní podľa § 172 a nasl. zákona č. 461/2003 Z.z. Nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vzniknutého v dôsledku pracovného úrazu je úrazovou dávkou podľa § 99 zákona č. 461/2003 Z.z. Poukazujúc aj na čl. 1 CSP súd prvej inštancie správne konanie o návrhu na priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 25.380,00 eur zastavil. Pokiaľ sa žalobca v odvolaní venuje skutočnostiam, z akých dôvodov sa nestotožňuje s postupom žalovanej v konaní o úrazových dávkach podľa zákona č. 461/2003 Z.z., tieto vyjadrenia žalobcu nemajú žiadnu relevanciu pre konanie vedené na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 11C/14/2017. Námietky žalobcu ohľadne postupu žalovanej v konaní podľa zákona č. 461/2003 Z.z. sú relevantné v odvolacom konaní o úrazovej dávke, prípadne v konaní podľa správneho súdneho poriadku. Rovnako správne súd prvej inštancie konanie o zvýšení náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 12.690,00 eur prerušil do právoplatného rozhodnutia o nároku žalobcu v konaní o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vedených Sociálnou poisťovňou, pobočka Bratislava.

7. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej k odvolaniu žalobcu pripustil, že v prípade nároku poškodeného z pracovného úrazu na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia dochádza k istej kolízii právnych predpisov, a to zákona č. 461/2003 Z.z. a zákona č. 437/2004 Z.z. Na jednej strane zákon č. 461/2003 Z.z. zveruje rozhodovanie o úrazových dávkach vrátane náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia žalovanej, na druhej strane však zákon č. 437/2004 Z.z. poskytuje poškodenému (bez ohľadu na skutočnosť, že bol poškodený pri pracovnom úraze) uplatniť si náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia aj na všeobecnom súde. Nie je úlohou žalobcu ako subjektu právneho vzťahu zisťovať, resp. analyzovať, prečo právna úprava upravujúca nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia pripúšťa istú kolíziu v spôsob uplatnenia tohto nároku. Žalobca je ako subjekt právneho vzťahu oprávnený využiť všetky legálne možnosti, ktoré mu zákonná úprava umožňuje. Pokiaľ zákon č. 437/2004 Z.z. umožňuje žalobcovi uplatniť si nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia priamo žalobou na všeobecnom súde, súd nemôže odmietnuť meritórne vec

prejednať a rozhodnúť. V takom prípade totiž zo strany súdu dochádza k odmietnutiu práva žalobcu priznaného mu samotným právnym predpisom, čo je v právnom štáte absolútne neprípustné.

8. Pokiaľ samotný zákon ako všeobecne záväzný právny predpis umožňuje osobe uplatniť nárok na súde a následne súd odmietne danú vec prejednať a meritórne rozhodnúť, ide nepochybne o prípad odmietnutia spravodlivosti (*denegatio iustitiae*) zo strany súdu, čím dochádza k zrejmemu zásahu do právnej istoty žalobcu ako strany v konaní a k narušeniu jeho dôvery v záväznosť platných a účinných právnych predpisov. Súd nemôže svojvoľne odmietnuť prejednávať a meritórne rozhodnúť o nároku žalobcu, ktorého prejednanie v konaní pred všeobecným súdom umožňuje žalobcovi samotný zákon. Pokiaľ je právna úprava nejednoznačná a pripúšťa prejednanie nároku na náhradu škody z pracovného úrazu pred všeobecným súdom a zároveň aj pred iným orgánom, nemôže to byť v neprospech žalobcu, ak tento postupuje v dikcii zákonného ustanovenia, ktoré nepochybne žalobcovi umožňuje uplatniť si celý nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia priamo pred všeobecným súdom.

9. Žalovaná k odvolacej replike žalobcu uviedla, že v podstate ani samotný žalobca nespochybňuje, že nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vzniknutého v dôsledku pracovného úrazu je úrazovou dávkou podľa § 99 zákona č. 461/2003 Z.z. Rozhodovanie o úrazových dávkach patrí do výlučnej právomoci Sociálnej poisťovne, ktorá rozhoduje o takýchto dávkach v osobitnom konaní podľa § 172 a nasl. zákona č. 461/2003 Z.z. V zmysle uvedeného a s poukazom na čl. 1 CSP „Spory vyplývajúce z ohrozenia alebo porušenia subjektívnych práv prejednáva a rozhoduje nezávislý a nestranný súd, ak taká právomoc nie je zákonom zverená inému orgánu.“ je tak nesporné, že v tomto konaní nemôže o úrazovej dávke uplatnenej žalobcom rozhodovať všeobecný súd.

10. Otázka nedostatku právomoci všeobecného súdu konať vo veci dávok úrazového poistenia je podľa žalovanej jednoznačná. Navyše samotný žalobca si v Sociálnej poisťovni riadne uplatnil nárok na úrazovú dávku - náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 99 zákona č. 461/2003 Z.z. v súvislosti s ním tvrdeným pracovným úrazom zo dňa 12.4.2013. Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava o nároku žalobcu na úrazovú dávku rozhodovala podľa zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a rozhodla v prvom stupni tak, že žalobca nemá nárok na úrazovú dávku náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku úrazu zo dňa 12.4.2013. Žalobca sa voči rozhodnutiu odvolal, kedy vo veci rozhodoval odvolací orgán - Sociálna poisťovňa, ústredie tak, že rozhodnutie Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava potvrdil. V konaní o úrazovú dávku podľa zákona č. 461/2003 Z.z. žalobca navyše nenamietal nedostatok právomoci Sociálnej poisťovne vo veci konať. Ako dôkaz pripojil rozhodnutie SP č. 54471-6/2017-BA zo dňa 21.12.2017, ktorým Sociálna poisťovňa, ústredie potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava vo veci nepriznania nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcovi v dôsledku úrazu zo dňa 12.4.2013.

11. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 3Co/85/2018-113 zo dňa 28.2.2019 vrátil vec okresnému súdu na vydanie dopĺňacieho uznesenia o nároku na náhradu trov konania.

12. Následne súd prvej inštancie uznesením č.k. 11C/14/2017-115 zo dňa 28.3.2019 rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov bude rozhodnuté v samostatnom uznesení po právoplatnosti tohto uznesenia.

13. Uznesenie odôvodnil prvoinštančný súd ust. § 225 ods. 1, § 234 ods. 2, ako aj ust. § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Uzavrel, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania, pretože priznal podľa § 26 ods. 1 CSP náhradu trov konania žalovanej.

14. Proti dopĺňaciemu uzneseniu podal včas odvolanie žalobca. Predovšetkým namietal, že rozhodnutie okresného súdu nemá povahu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, keďže v časti bolo konanie prerušené. Zároveň namietal, že okresný súd mal zvážiť aj aplikáciu ust. § 257 CSP a v danom prípade bolo potrebné prihliadnuť k samotným okolnostiam, ktoré viedli žalobcu k uplatneniu jeho nároku.

15. Žalobca je v dôsledku pracovného úrazu vážne trvalo zdravotne postihnutou osobou s trvalou doživotnou neschopnosťou vykonávať zárobkovú činnosť, v dôsledku čoho bol žalobca okrem iného uznaný za invalidného. Táto neschopnosť vlastnou činnosťou dosahovať zárobok znamená u žalobcu nemožnosť vlastným konaním zabezpečiť svoje živobytie a je odkázaný na dávky sociálneho systému štátu, ktorých výška je limitovaná a ledva postačuje na krytie základných životných potrieb žalobcu.

Žalovaný je štátnou inštitúciou vykonávajúcou okrem iného aj úrazové poistenie pre prípad pracovného úrazu, pričom jeho chod je zabezpečený financiami zo štátneho rozpočtu, ktoré slúžia aj na krytie všetkých režijných nákladov spojených s účasťou žalovaného v prípadných konaniach súvisiacich s uplatňovaním nárokov poškodených osôb plynúcich z utrpených pracovných úrazov. Žalobcu k podaniu žaloby viedli legitímne pohnútky vychádzajúce z jeho zdravotnej a sociálnej situácie, do ktorej sa dostal nie vlastnou vinou. Zároveň priznaná náhrada trov konania žalovanému môže spôsobiť u žalobcu podstatný zásah do jeho už i tak ťažkej sociálnej situácie. Na druhej strane žalovanému nepriznanie náhrady trov konania nespôsobí v podstate žiadne relevantné následky, pretože na krytie týchto nákladov vytvára dostatočné finančné zdroje. Súd prvej inštancie teda mohol pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupovať v súlade s § 257 CSP po aplikácii ktorého boli splnené všetky predpoklady.

16. Žalovaná vo vyjadrení sa k odvolaniu žalobcu proti výroku o trovách konania uviedla, že súd prvej inštancie bol v časti týkajúcej sa zastavenia konania povinný rozhodnúť aj o náhrade trov konania. Rovnako žalovaná zdôraznila, že aplikácia § 257 CSP prichádza do úvahy v celkom výnimočných prípadoch. Žalovaná má za to, že pokiaľ sa žalobca, zastúpený advokátom teda osobou práva znalou, domáha nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia na súde, teda orgáne, ktorý nemá právomoc o takomto nároku rozhodovať, tak práve tieto okolnosti sú dôvodom, kedy žalobca musí znášať následky podania takejto žaloby a tieto okolnosti sú dôvodom pre priznanie náhrady trov konania na strane žalovaného. Výnimočnosť okolností na nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP tak v danej prejednávanej veci nie je daná. Žalovaná je tiež toho názoru, že majetkové pomery žalobcu samé o sebe bez ďalších dôvodov nie je možné považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa. Opačný názor vedie k úvahe, že majetných (keď napr. aj štát je iste majetný), je možné žalovať bez akéhokoľvek rizika znášania náhrady trov konania, čo je nesporne neudržateľným právnym názorom. Žalovaná poukázala v tejto súvislosti aj na judikatúru Najvyššieho súdu SR.

17. Žalobca doručil prostredníctvom Okresného súdu Spišská Nová Ves právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 11Cpr/2/2019-122 zo dňa 20.6.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.8.2019, ktorým súd určil, že úraz, ktorý utrpel žalobca I. Q., nar. X.XX.XXXX pri vykonávaní prác pre žalovanú BRYNTIN TECHNOLOGIES s.r.o., so sídlom Sabinovská 12, Bratislava dňa 12.4.2013 je pracovným úrazom a je daná zodpovednosť žalovaného v plnom rozsahu.

18. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 až 361 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

19. Pretože danosť právomoci súdov na konanie vo veci je jednou z podmienok, ktorých dodržanie je predpokladom, aby mohlo konanie prebehnúť a aby súd mohol vydať rozhodnutie, správne súd prvej inštancie z úradnej povinnosti skúmal, či je daná jeho právomoc na konanie v konkrétnej veci.

20. Nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vzniknutého v dôsledku pracovného úrazu je úrazovou dávkou podľa § 99 zákona č. 461/2003 Z.z. Rozhodovanie o úrazových dávkach patrí do výlučnej právomoci Sociálnej poisťovne, ktorá rozhoduje o týchto dávkach v osobitnom konaní podľa § 182 a nasl. zákona č. 461/2003 Z.z.

21. K dôvodom odvolania žalobcu, že pokiaľ právna úprava je nejednoznačná a pripúšťa prejednanie nároku na náhradu škody z pracovného úrazu pred všeobecným súdom, ako aj pred iným orgánom a ak ten odmietne danú vec prejednať, ide o prípad odmietnutia spravodlivosti, odvolací súd poukazuje na čl. 1 CSP: „Spory vyplývajúce z ohrozenia alebo porušenia subjektívnych práv prejednáva a rozhoduje nezávislý a nestranný súd, ak takáto právomoc nie je zákonom zverená inému orgánu“.

22. Súd prvej inštancie preto v súlade s čl. 1 CSP, ako aj ust. § 10 ods. 1, 2 CSP vecne správne konanie o návrhu na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 25.380,00 eur s príslušenstvom zastavil a vec postúpil Sociálnej poisťovni, pobočka Bratislava, Záhradnícka 31, Bratislava I.

23. Právomoc Sociálnej poisťovne však nie je daná vo veciach nárokov na zvýšenie bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z., lebo z tejto osobitnej právnej úpravy vyplýva, že o týchto nárokoch rozhoduje súd (§ 5 ods. 5 cit. zákona).

24. Odvolací súd preto v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 CSP uznesenie v I., II. a III. výroku potvrdil.

25. Odvolací súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre zmenu dopĺňacieho uznesenia č.k. 11C/14/2017-115 zo dňa 28.3.2019, ktorým prvoinštančný súd rozhodol vo výroku o trovách konania.

26. Žalobca podal žalobu vo veci, ktorá čiastočne nepatrí do právomoci súdu, teda procesne zavinil, že konanie z dôvodu neodstrániteľného nedostatku procesnej podmienky konania muselo byť zastavené a procesné zavinenie zastavenia konania vedené v časti je treba pričítať žalobcovi.

27. Aj pokiaľ je žalobca zastúpený advokátom, teda osobou práva znalou, to neznamená, že žalobca musí v každom prípade musí znášať následky podania takejto žaloby. Odvolací súd bral zreteľ po preskúmaní existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa k osobným a sociálnym pomerom strán sporu, ako aj k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde.

28. Odvolací súd zohľadnil aj skutočnosť, že až po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 11Cpr/2/2019 zo dňa 20.6.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.8.2019, ktorým súd určil, že úraz, ktorý utrpel žalobca dňa 12.4.2013 pri vykonávaní prác pre žalovanú je pracovným úrazom a je daná zodpovednosť žalovanej BRYNTIN TECHNOLOGIES s.r.o., Sabinovská 12, Bratislava v plnom rozsahu sa žalobca domôže cestou obnovy správneho konania rozhodnutia o nároku na úrazovú dávku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalobca je v dôsledku pracovného úrazu vážne trvale zdravotnou postihnutou osobou s odkázanosťou na dávky sociálneho systému štátu a na strane žalovanej je štátna inštitúcia vykonávajúca aj úrazové poistenie pre prípad pracovného úrazu. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre aplikáciu ust. § 257 CSP. Preto odvolací súd zmenil dopĺňacie uznesenie, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania podľa § 388 CSP tak, že stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

29. O trovách odvolacieho konania bol rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 257 CSP. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania odvolací súd prihliadol na okolnosti sporu.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0. (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).